

3. Палій Г. О. "Щодо здійснення правозахисної функції організаціями громадянського суспільства". Аналітична записка. [Електронний ресурс] / Г. О. Палій // Національний інститут стратегічних досліджень при Президентові України - Режим доступу до ресурсу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1283/> 4. Кунченко-Харченко В. І. Правознавство / В. І. Кунченко-Харченко, В. Г. Печерський, Ю.

Ю. Трубін // Міністерство освіти і науки України, Черкаський державний технологічний університет. – Черкаси: ЧДТУ, 2009 – 471 с.

5. Маляренко В. Т. Суд, правоохоронні та правозахисні органи України / В. Т. Маляренко. – К.: Юрінком Інтер, 2004.

6. Корнієнко П. С. Співвідношення понять і практики здійснення правоохоронної та правозахисної діяльності в Україні [Електронний ресурс] - Режим доступу до ресурсу: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Chkup_2014_3_15.pdf

Баркар Олександр Анатолійович
викладач кафедри криміналістики
Національного університету
«Одеська юридична академія»

ПРЕДМЕТ ЗЛОЧИННОГО ПОСЯГАННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ РОЗБОЇВ, ВЧИНЕНИХ НА АВТОТРАНСПОРТІ

Мета вчинення розбоїв, вчинених на автомобільному транспорті спрямована на заволодіння майном, що має для злочинців певну цінність і призначене для задоволення тих чи інших потреб.

Найчастіше предметом посягання при здійсненні розбійних нападів є гроші, у тому числі й іноземна валюта, що виступають як універсальний засіб для задоволення найрізноманітніших людських потреб. При цьому злочинці прагнуть у першу чергу заволодіти валютою (доларами США або Євро). Вибір грошей як предмета посягання пояснюється і тим, що злочинцю не потрібно організувати реалізацію викраденого, до того ж деякі з них добре усвідомлюють можливість використання такого майна слідчими органами для їхнього розшуку і викриття.

Іншу велику групу предмету посягання утворює різне майно. Спектр майна, що викрадається, дуже широкий: найчастіше, це - ювелірні вироби, телерадіоапаратура, комп'ютерна техніка, одяг, взуття, спиртні напої, рідше – автомобілі, меблі, цінні вироби, продукти харчування. Частина викраденого майна злочинці продають, як правило, через знайомих, реалізаторів; іншу частину використовують як подарунки родичам, друзинам, співмешканцям, коханкам та ін.; ще іншу – використовують для певних особистих споживчих цілей (як їжу, питво, обстановку свого житла, одяг й ін.).

Предмет злочинного посягання тісно зв'язаний з місцем його перебування, збереження (вантажний автомобіль, легковик) і потерпілим – власником майна, що володіє майном чи відповідальним за зберігання майна, що викрадається. При постановці мети злочинцями оцінюються й аналізуються, насамперед, три названі елементи в їхньому взаємозв'язку: предмет посягання – місце його перебування – жертва. Якщо майно, що викрадається, знаходиться безпосередньо при потерпілому (гроші, ювелірні вироби,), у розрахунок беруться предмет посягання, жертва й обстановка. У той же час злочинцем враховуються різні фактори обстановки нападу: просторово-часові фактори, присутність інших осіб, можливість швидко сховатися з викраденим та ін.

Характер, кількість і обсяг викраденого майна в сукупності з умовами його зберігання, наявністю або відсутністю тих чи інших заходів, що охороняють його від злочинного посягання, істотно впливають на зміст підготовки до вчинення злочину та способу здійснення злочинних намірів, на вибір і особливості знарядь і засобів, що використовуються.

Бевзо Юлія Назарівна, 2 курсу
ННПФПСКМ НАВС
Науковий керівник:

**Осауленко А.О., доценткафедри
теорії держави та права НАВС,
кандидат юридичних наук, доцент
ПРАВОВА ІНТЕГРАЦІЯ
УКРАЇНИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО
СОЮЗУ**

В сучасних умовах інтеграція до Європейського Союзу проголошена стратегічною метою України. Сьогодні цей курс став офіційним зовнішньополітичним курсом та частиною внутрішньої політики України, який підтримується її законодавчим органом [1, с. 98].

Демократизація суспільства на всіх рівнях, верховенство права та захист прав і свобод звичайних громадян, відродження сучасної високоприбуткової та високотехнологічної економіки, публічність влади, відповідальність влади за свої дії, введення за основу європейських стандартів якості життя населення, а також його соціальної захищеності; новий потужний імпульс для економічного та культурного розвитку регіонів, залучення іноземних інвестицій, залучення новітніх технологій, вихід на основні світові ринки, безвізовий режим та зона вільної торгівлі з країнами ЄС – очікувані результати від інтеграційного курсу для України.

Право Європейського Союзу – це унікальний правовий феномен, що склався впродовж розвитку європейської інтеграції в рамках Європейських спільнот і Європейського Союзу, результат реалізації наднаціональної компетенції інститутів Європейського Союзу. Правом Європейського союзу є специфічний правопорядок, правова система, що склалася на стику міжнародного права і внутрішньодержавного права держав-членів Європейського Союзу, володіє самостійними джерелами і принципами. Автономність Права Європейського Союзу підтверджена рядом рішень Європейського Суду [1, с. 76]. Адаптація законодавства до норм Європейського Союзу є однією з найважливіших складових політики європейського вибору України та будь-якої іншої держави, яка йде шляхом європейської інтеграції. Цей процес формує основу усіх «опор» Європейського Союзу (Європейські Співтовариства, спільна зовнішня політика та політика безпеки, спільна внутрішня політика, загальна зовнішня політика і політика безпеки) і є обов'язковим для усіх країн-кандидатів, які відповідно до так званих «копенгагенських критеріїв» повинні бути здатними прийняти на себе усі зобов'язання членства, включаючи умови політичного, економічного та валютного союзів [2, с. 33].

Відповідно до Угоди «Про партнерство та співробітництво між Україною та Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами», Україна взяла на себе зобов'язання вживати заходів для поступового приведення національного законодавства у відповідність із законодавством Європейського Союзу у визначених сферах. До таких сфер належать митне право, законодавство про компанії, банківське право, бухгалтерський облік компаній, податки, у тому числі непрямі, інтелектуальна власність, охорона праці, фінансові послуги, правила конкуренції, державні закупівлі, охорона здоров'я та життя людей, тварин, довкілля, захист прав споживачів, технічні правила і стандарти, транспорт, енергетика, зокрема ядерна.

Концепція Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу складається із 7 розділів і визначає передумови розроблення Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, її структуру, головні завдання, принципи формування, виконання та фінансування. Головними завданнями Загальнодержавної програми є:

- забезпечення відповідності законодавства України зобов'язанням, що випливають з Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами, інших міжнародних договорів, що стосуються співробітництва України з Європейським Союзом;
- розвиток законодавства України у напрямі його наближення до законодавства Європейського Союзу та забезпечення високого рівня підготовки в Україні проектів законів та інших нормативно-правових актів;
- створення правової бази для інтеграції України до Європейського Союзу;

- створення на законодавчому рівні загальнодержавного механізму адаптації законодавства, який визначав би цілі та сфери, етапи адаптації законодавства, складовими елементами якого повинно бути фінансове, інформаційне, наукове та кадрове забезпечення;
- забезпечення системності та узгодженості в роботі органів державної влади під час здійснення заходів з адаптації законодавства;
- вдосконалення порядку планування нормотворчої роботи на основі довгострокової програми розвитку законодавства України з метою його наближення до законодавства Європейського Союзу;
- вироблення єдиних, обов'язкових для всіх суб'єктів права законодавчої ініціативи, правил підготовки проектів нормативно-правових актів у процесі адаптації законодавства;
- вдосконалення кадрового забезпечення в органах державної влади, підготовка спеціалістів, які відповідали б особливим кваліфікаційним вимогам, що ставляться до учасників процесу адаптації законодавства; підвищення рівня володіння офіційними мовами держав-членів Європейського Союзу державними службовцями;
- вдосконалення порядку підготовки щорічних пропозицій щодо обсягів фінансування заходів з адаптації законодавства в рамках Державного бюджету України [2, с. 37-38].

Перспективи наближення будь-якої держави до ЄС, у тому числі України, визначаються, поперше, політичним та економічним станом держави, що бажає інтегруватися, по-друге, наслідками чергового розширення для держав-членів ЄС та, по-третє, масштабом пристосувань, які має здійснити ЄС для, як мінімум, збереження ефективності процесу прийняття рішень.

Роки тупцювання на місці залишили Україну позаду тих країн Центральної та Східної Європи, які наполегливо здійснювали складні ринкові перетворення. Проте зараз можна говорити, що наша країна впевнено взяла Євроінтеграційний курс, тому на неї чекають великі реформи.

Список використаних джерел:

1. Європейська інтеграція на початку нового тисячоліття:[довідник] / А.М. Круглашов, І. Озимок, Т.С. Астапенко, В.В.Руссу. –Чернівці, 2010. – 212 с.
2. Артёмов І.В. Концептуальні та правові основи формування Європейського освітнього простору: навч. посіб. / І.В. Артёмов, О.М. Ващук . – Ужгород, 2011. –485 с.

**Білик Вадим Миколайович, доцент
кафедри адміністративної
діяльності НАВС, кандидат
юридичних наук, доцент**

ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ЧИННИКІВ КОРУПЦІЇ В ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНАХ ПІД ЧАС РОЗБУДОВИ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Попри коливання рівня підтримки дій правоохоронних структур і судів, пов'язаних зі змінами владних команд, загальний тренд ставлення до цих структур протягом останнього десятиріччя можна схарактеризувати як погіршення ставлення до них громадян України.

Ключовими проблемами безпеки громадяни бачать не так злочинність, як бідність, корупцію та економічні кризи.

Оскільки корупція є явищем за своєю сутністю багатограним, слід приділити значну увагу детермінантам, що впливають на її появу, існування, розвиток. До таких можна віднести політичні, соціально-економічні, правові, організаційно-управлінські, соціально-психологічні чинники.

1. Політичні фактори.

Політичний аспект корупції проявляється у тому, що корупція і політика – явища взаємопов'язані. Корупція безпосередньо пов'язана зі здійсненням публічної влади у всіх сферах соціального життя, а тому впливає на підготовку і реалізацію політичних рішень. У свою чергу політика, яку проводить держава як у сфері протидії корупції, так і в інших сферах, впливає на стан, структуру і динаміку корупції. Корупція як явище не може існувати за межами влади. Вихідним моментом корумпованих відносин є наявність у суб'єкта корупції владних повноважень.

Усі політичні фактори, що впливають на появу та розвиток корупції в державі, можна згрупувати наступним чином: